

FREDERIK BING

De ydre Linier i den i forrige Uge afdøde Matematikers Liv er hurtigt trukken op. Han fødtes 1839 i et gammelt københavnsk Hjem, kom fra Maribo Skole ind paa Polyteknisk Lærestanstalt, hvor han tog Kandidat-eksamen i 1862. Underviste saa i Mathematik i sin gamle Skole, indtil Krigen udbrød; afslog alle Overtalelser, som gik ud paa, at han skulde benytte den Ret, den dagældende Værnepligtslov hjemlede ham til at købe en Stillingsmand i sit Sted. Meldte sig som Elev paa den nylig oprettede Aspirantskole, fra hvilken han efter endt Kursus, i Sommeren 1864, som Officersaspirant sendtes over til Hæren. Af de Kammerater, som stod ved samme Afdeling som han, omtalte han i senere Aar med stor Sympati den nuværende Rektor i Roskilde A. G. Ø. Hauch. Da Freden var sluttet, hjemsendtes Bing og grundlagde sammen med sin Ungdomsven, Kemikeren Kjærshou en Fabrik for saltglasseret Stentøj. Det lykkedes dog ikke at gennemføre det begyndte Foretagende, og efter nogle Aars frugtesløs Kamp nedlagdes Etablissementet. Bing rejste til Paris for at genoptage Studiet af sit gamle Fag Mathematiken; et Studieophold, som dog blev af forholdsvis kort Varighed, idet den daværende Finansminister Fenger kaldte ham hjem for at sikre sig hans Bistand ved Organiseringen af Statens Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalt af 1871, som var under Oprettelse. — Her begyndte hans egentlige Livsgering. For en ung Mand var det en vel adstadig Bestyrelse at arbejde med: I Spidsen en brav, gammel Officer, hvis Fortrin imidlertid laa paa andre Omraader end Livsforsikring, som Kolleger stive Konferentsraader, erfarne Kancelliherrer fra *Kristian den 8des Tid*, mod hvis passive Holdning det var vanskeligt at løbe Storm. Forholdet til Anstaltens begavede og kyndige Forretningsfører var i disse første Aar lidt afventende; kun i den daværende Kontorchef *Viggo Drewsen* fandt Bing en Mand, til hvem han sluttede sig med oprigtig Varme.

Disse Vanskeligheder overvandt imidlertid i Tidens Løb, yngre Kræfter, med hvilke Samarbejdet faldt let, afløste de ældre, og det varede ikke mange Aar, før den matematik-kyndige Direktør, som han officielt kaldtes, følte sig hyggelig og tilpas i sin nye Stilling. Der var nok at tage vare paa: Udarbejdelse af nye Mortalitetstabeller, Omlægning af de ældre, man hidtil havde benyttet, Bonusberegninger, Systematisering paa et rationelt Grundlag af den hele vidtforgrenede Virksomhed. Aktuarvidenskaben var dengang — for 40 Aar siden — i sin Barndom og paa mange Punkter maatte Bing og hans Kollega Dr. *Camillo Tychsen* søge Hjælpen hos sig

selv. Det var imidlertid ikke blot paa sit Fags Omraade, at den nye Direktørs Evner kom Livrenteanstalten til Nytte; man var i Bestyrelsen ikke længe om at opdage, at man i ham havde fundet en Medarbejder, til hvis Dømmekraft og bon-sens man ikke forgæves appellerede: i de hyppige Forhandlinger med Ministerium og Rigsdag var han en virksom og raadsnar Deltager; hans skriftlige Indlæg i denne Art af Sager bar Vidne om hans Sans baade for Realitet og Form, og hans stilfærdige, paalidelige Maade at være paa gav hans personlige Optræden megen Vægt. I Aarenes

Løb fæstedes hans Autoritet saa stærkt, at der blandt hans Kolleger ikke var Tvivl om, at han var selvskreven til den Plads som Formand i Statsanstaltens Bestyrelse, han indtog efter Justitarius *Kochs* Død. Og da han for et Aarstid siden paa Grund af Alder nedlagde sit Hverv som matematikkyndig Direktør, foreslog Finansministeren og Rigsdagen vedtog paa en særlig Lov, at Bing skulde vedblive at fungere som Bestyrelsens Formand. En Hædersbevisning, i hvilken han med Rette saa en Anerkendelse af sin Virksomhed for Livrenteanstaltens Udvikling.

Bing var en literært interesseret Mand, fandt navnlig Behag i engelsk Literatur og var blandt andet en oprigtig Beundrer og fin Kender af *Dickens*.

Paa sine gamle Dage, da han havde trukket sig tilbage fra sin Embedsgering, syslede han med Planer om at beskæftige sig med Oversættelse; det skulde være *Carlyles* Værk om Frederik den

Store af Preussen, han vilde tage fat paa. Men det blev ved

Forsættet, Alderen gjorde for stærkt sin Ret gældende. I sin Ungdom havde han iøvrigt sammen med *Julius Petersen* oversat og bearbejdet *Fawcett's Socialøkonomi* paa dansk. Bogen udgaves af det i 1870 stiftede Literaturselskab, den første Spire til et literært Venstre her i Landet.

Nationaløkonomiske Problemer optog overhovedet stærkt hans Tanker. Den franske Forfatter *Bastiat's* klare Logik tiltalte ham i høj Grad, ogsaa Manchesterskolens Ræsonnementer fandt han theoretisk uangribelige. Dog, han var et altfor skarpt Hoved til ikke at indse, at Livet ikke udvikler sig efter Lærebøger og at man ikke flytter med Mennesker som med Brikker paa et Skakbrædt. Sin Ungdoms Kærlighed, Mathematiken, svigtede han ikke, dyrkede den i sin Fritid og nød navnlig Anseelse blandt sine Samtidige paa Grund af sin analytiske og kritiske Evne. Det er bekendt, at hans nære Ven Prof. *Julius Petersen* ofte yttrede: Naar jeg har fundet noget, er jeg ikke helt sikker før Bing har set det; men siger han, at det er rigtigt, saa er der ikke længer nogen Tvivl.*

